

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 71 0 P 265044 21 Rev
Dana, 12.07.2022. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija ovog suda Gorjane Popadić, kao predsjednik vijeća, Violande Šubarić i Tanje Bundalo, kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužitelja R.G. iz B., kojeg zastupa R.S., advokat iz B., protiv tužene Republike Srpske, koju zastupa Pravobranilaštvo Republike Srpske, vrijednost spora 31.246,00 KM, odlučujući o reviziji tužitelja izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 265044 21 Gž od 04.06.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 12.07.2022. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 265044 17 P od 30.09.2020. godine obavezana je tužena da tužitelju isplati iznos od 31.246,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 20.10.2015. godine do isplate, kao i da mu naknadi troškove postupka u iznosu od 3.240,00 KM. Odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka preko dosuđenog iznosa.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 265044 21 Gž od 04.06.2021. godine žalba tužene i dopuna žalbe tužene su usvojene i prvostepena presuda preinačena, u dijelu odluke o glavnoj stvari i u dosuđujućem dijelu odluke o troškovima parničnog postupka, tako da je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja da mu tužena isplati iznos od 31.246,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 20.10.2015. godine do isplate, kao i da mu nadoknadi troškove postupka u iznosu od 3.240,00 KM, a tužitelj je obavezan da tuženoj isplati iznos od 2.240,00 KM na ime troškova parničnog postupka.

Blagovremeno izjavljenom revizijom tužitelj pobija drugostepenu presudu zbog povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se osporena presuda preinači tako da se usvoji tužbeni zahtjev.

U odgovoru na reviziju tužena predlaže da se revizija odbije.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora u ovoj parnici je zahtjev tužitelja da mu tužena isplati na ime razlike naknade štete iznos od 31.246,00 KM.

Tokom postupka kod prvostepenog suda utvrđeno je slijedeće činjenično stanje: da je nadležna inspekcija Grada B. izvršila kod tužitelja tri inspekcijska nadzora radi suzbijanja zaraznih bolesti kod domaćih životinja tokom maja i jula 2015. godine i da je prilikom inspekcijskog nadzora naloženo da se izvrši sanitarno klanje dvije krave, 192 ovce i 34 jagnjeta, što je i učinjeno; da je prilikom prvog inspekcijskog nadzora konstatovano da je jedna krava vlasništvo tužitelja eutanazirana, a vrijednost krave procijenjena u iznosu od 2.500,00 KM, da je prilikom drugog inspekcijskog nadzora utvrđeno oboljenje 192 ovce i 34 jagnjeta i određen utovar i upućivanje u sanitarnu klaonicu G. d.o.o. P. (daljem tekstu: sanitarna klaonica), a da je vrijednost utovarene stoke procijenjena na iznos od 51.500,00 KM, te da je kod trećeg inspekcijskog nadzora određen utovar i upućivanje u sanitarnu klaonicu, jedne krave čija vrijednost je procijenjena na iznos od 2.900,00 KM; da je procijenjena vrijednost stoke za koju je naloženo da se izvrši sanitarno klanje u iznosu od 56.900,00 KM i da je tužena tužitelju isplatila dio te naknade u iznosu od 20.256,40 KM, te da je tužitelja povodom njegova tri odštetna zahtjeva obavijestila da je isplata naknade u iznosu od 20.256,40 KM izvršena prema procentualnom učešću svih prispjelih zahtjeva od 35,60% ukupne štete; da je rješenjem o odobravanju sredstava broj ... od 12.10.2015. godine Ministarstvo odobrilo tužitelju sredstva u iznosu od 12.518,00 KM za nadoknadu štete kod životinja koje su ubijene ili zaklane prilikom realizacije mjera na suzbijanju naročito opasnih zaraznih bolesti i zoonoza, a da je u obrazloženju tog rješenja navedeno da su finansijskim planom za period od 01.01. do 30.09.2015. godine na poziciji „Tekući grant-Fond ...“ raspoređena sredstva u iznosu od 86.292,10 KM, a da je Ministarstvo u istom periodu zaprimilo 88 zahtjeva ukupno procijenjene štete od 393.995,51 KM i da je tužitelju slijedom toga odobrena isplata naknade od 22% od procijenjene vrijednosti stoke u ukupnom iznosu od 56.900,00 KM, shodno visini raspoloživih sredstava u tom periodu; da je Ministarstvo rješenjem o odobravanju sredstava ... od 21.12.2015. godine odobrilo tužitelju sredstva u iznosu od 7.738,40 KM za nadoknadu štete kod životinja koje su ubijene ili zaklane prilikom realizacije mjera na suzbijanju naročito opasnih zaraznih bolesti i zoonoza; da su odobrena sredstva po rješenjima Ministarstva tužitelju isplaćena i to: iznos od 12.518,00 KM dana 19.10.2015. godine, a iznos od 7.738,40 KM dana 18.04.2016. godine; da su Ministarstvo i sanitarna klaonica zaključili ugovor o vršenju sanitarnog klanja životinja broj ... od 23.07.2014. godine čiji predmet je regulisanje međusobnih prava i obaveza naručioca (Ministarstvo) i izvršioca posla (sanitarna klaonica) vezanih za sanitarno klanje životinja kod kojih je propisano ekonomsko iskorištenje, da je u članu 2. toga ugovora regulisano da se izvršilac posla obavezuje da će izvršiti preuzimanje životinja u roku od 30 dana, izdati račune o preuzimanju životinja i izvršiti plaćanje na tekući račun vlasnika po cijeni od 0,70 KM/kg žive vage, te da će po završetku posla dostaviti naručiocu posla svu neophodnu dokumentaciju.

Polazeći od naprijed utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud je zaključio da je predmet spora u ovoj parnici naknada koju ima u vidu odredba člana 41. stav 1. Zakona o veterinarstvu („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 42/08 i 6/12, u daljem tekstu: ZOV), koju država isplaćuje povodom mjera koje preduzima u cilju suzbijanja zaraznih bolesti životinja licima čija je stoka odvezena na sanitarno klanje, da tužena nije dokazala da je sanitarna klaonica (koja je po ugovoru zaključenom sa Ministarstvom vršila klanje stoke i imala obavezu izdavanja računa o preuzimanju životinja na klanje i obavezu isplate na tekući račun vlasnika po cijeni od 0,70 KM/kg žive vage) obeštetila tužitelja u skladu sa ugovorom koji je zaključen sa Ministarstvom, pa je slijedom toga usvojio tužbeni zahtjev.

Drugostepeni sud je, odlučujući o žalbi tužene, izjavljenoj protiv prvostepene odluke, prihvatio kao pravilna činjenična utvrđenja, ali ne i pravne zaključke prvostepenog suda, pa je žalbu usvojio i preinačio prvostepenu presudu kao u izreci osporene odluke, uz obrazloženje da

nema osnova za usvajanje tužbenog zahtjeva budući da tužitelj nije u upravnom postupku osporio rješenja Ministarstva kojima mu je određena naknada za pretrpljenu štetu.

Drugostepena presuda je pravilna i na zakonu zasnovana.

Odredbom člana 41. stav 1. ZOV propisano je u kojim slučajevima Ministarstvo obezbjeđuje vlasniku životinja nadoknadu za životinje koje su bile ubijene ili zaklane, kao i za predmete i sirovine koji su bili oštećeni ili uništeni prilikom realizacije određenih mjera za suzbijanje zaraznih bolesti sa liste koja će biti utvrđena pravilnikom iz člana 5. tog zakona.

Prema odredbi člana 42. ZOV naknada iz člana 41. stav 1. ovog zakona određuje se prema tržišnoj vrijednosti životinje, sirovine, odnosno predmeta i izvršenih usluga, a ako je ubijena, odnosno zaklana životinja ili uništeni, odnosno oštećeni predmet, odnosno sirovina u cjelosti ili djelimično još upotrebljiva, nadoknada se smanjuje za vrijednost upotrebljivog dijela (stav 1.). Postupak za isplatu nadoknade pokreće Ministarstvo na zahtjev vlasnika, uz koji se prilaže propisana dokumentacija (stav 2.). Ministarstvo odlučuje o isplati nadoknade putem rješenja, protiv kojeg se može u roku od osam dana od njegovog prijema izjaviti žalba Ministarstvu (stav 3.). O visini nadoknade iz stava 1. ovog člana odlučuje Ministarstvo na osnovu izvještaja komisije za procjenu štete, koju formira Ministarstvo (stav 4.). Protiv odluke iz stava 4. ovog člana nije dozvoljena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor kod nadležnog suda u roku od 30 dana od dana dostavljanja rješenja (stav 5.).

U konkretnom slučaju iz utvrđenog činjeničnog stanja u predmetnoj pravnoj stvari, koje ne može biti predmet pobijanja u revizionom postupku, prema izričitoj zabrani propisanoj odredbom člana 240. stav 2. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13, u daljem tekstu: ZPP), proizlazi da je na način propisan ZOV tokom ljeta 2015. godine izvršeno sanitarno klanje dvije krave, 192 ovce i 34 jagnjeta vlasništvo tužitelja ukupne vrijednosti 56.900,00 KM, da je tužitelj u skladu sa tim zakonom podnio Ministarstvu zahtjeve za naknadu predmetne štete i da je tužena rješenjima od 12.10.2015. i 21.12.2015. godine odobrila isplatu tužitelju ukupne naknade u iznosu od 20.256,40 KM uz obrazloženje da je naknada izvršena prema procentualnom učešću svih prispjelih zahtjeva u tom periodu od 35,60% ukupne štete, saglasno raspoloživim sredstvima Fonda, da tužitelj protiv navedenih rješenja nije izjavio žalbu, pa slijedom toga Ministarstvo nije donijelo odluku protiv koje bi tužitelj mogao pokrenuti upravni spor.

Kod takvog stanja stvari neosnovan je revizioni prigovor da je osporena presuda donesena uz pogrešnu primjenu materijalnog prava iz relevantnih odredbi ZOV, budući da je pravilan stav drugostepenog suda da o osnovanosti i visini predmetne naknade u skladu sa odredbama ZOV, odlučuje Ministarstvo odlukom protiv koje se može pokrenuti upravni spor, da je tužitelj, ako je bio nezadovoljan visinom određene naknade, imao mogućnost izjavljivanja žalbe protiv rješenja Ministarstva i pokretanja upravnog spora radi ispitivanja pravilnosti rješenja kojim je određena naknada za životinje vlasništvo tužitelja čije sanitarno klanje je izvršeno.

Slijedom navedenog, pobijana presuda donesena je saglasno odredbi člana 42. u vezi sa odredbom člana 41. stav 1. ZOV.

Imajući u vidu naprijed navedeno neutemeljeni su svi revizioni prigovori da je prilikom donošenja osporene odluke o odbijanju tužbenog zahtjeva materijalno pravo pogrešno

primijenjeno, pa ni ostali navodi revizije nisu od značaja za pravilnost i zakonitost pobijane presude.

Neargumentovan je i paušalan i revizioni prigovor da je pobijana presuda zahvaćena povredama odredaba parničnog postupka, jer to ne proizlazi iz njenog sadržaja.

Prema navedenom, pobijana presuda nema nedostataka na koje se ukazuje revizijom, niti onih na koje sud pazi po službenoj dužnosti, pa je na osnovu odredbe člana 248., u vezi sa članom 456. a) ZPP, odlučeno kao u izreci.

Predsjednik vijeća
Gorjana Popadić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić